

Στρ. 107. Ἐμπρός τοῦ πρυμνοῦχου καλὸς νεανία,
Ἀνδρόπαις, ὡς εἴκοσι μόλις ἐτῶν,
Προβάλλει καὶ λέγει ἀρπάγην κρατῶν·
Τὸ λάφυρον εἶναι χειρὸς γυναικείας;

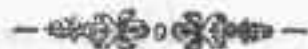
101. Κ' ἐκεῖνος· σέ εἶδα· δὲν εἶσαι γυνή·
Ἀγὼν πλὴν εἰς Πρέβεζαν ἄλλος θὰ γείνη·
Ὁ θέλων καθόλου τὸν ῥύπον νὰ πλύνῃ
Ἐκεῖ θὰ φωνῇ.

α Ἀπὸ ἐξητάσαμεν ἀμφότερα τὰ τελευταῖα δύο ποιήματα, τὴν *Εὐφροσύνην* καὶ τὸ *Στόμιον* τῆς *Πρεβέζης*, καὶ ἐσημειώσαμεν ἐκατέρων τὰ τε πλεονεκτήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα, συνεκρίναμεν αὐτὰ πρὸς ἀλλήλα, διὰ νὰ ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἀξίας. Ὅθεν, ἐξαιρουμένου ἐνὸς μόνου τῶν κριτῶν, κρίναντες προτιμητέον καὶ βραβευτέον τὸ *Στόμιον* τῆς *Πρεβέζης*, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἄλλων, ἡ μὲν *Εὐφροσύνη* ἐκρίθη ὑπερτέρα τοῦ *Στομίου* τῆς *Πρεβέζης* κατὰ τὴν ποιητικὴν εὐρεσιν, τὴν αἰσθηματικότητα, καὶ τὴν καλλονὴν καὶ καινοφάνειαν τῶν εἰκόνων· τοῦτο δ' ἀνώτερον ἐκείνης κατὰ τὸ λεκτικὸν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς στιχοτεχνίας. Ἡθέλωμεν λοιπὸν διατάσῃ, πότερον τῶν δύο ἦτο ἐκ προτιμήσεως βραβευτέον, ἐάν τὰ ἐν ἐκατέρῳ ἐλλείμματα ἦσαν ὀλιγώτερα ἢ ἐλαφρότερα. Ἀλλ' ὥρμιως σκεθεν-
τες δὲν ἐκρίναμεν πρέπον νὰ ἀπονεμηθῇ τὸ βραβεῖον εἰς ποιήματα, πολλὰ μὲν ἔχοντα τὰ καλὰ καὶ εἰς τοὺς ποιητὰς αὐτῶν τιμὴν οὐκ ὀλίγην περιποιούντα, ἀλλ' ἀπολειπόμενα τοῦ βαθμοῦ ἐκείνου τῆς δοκιμότητος, ἥτις ἤθελε καταστήσῃ αὐτὰ ἀληθῶς βραβεύσεως ἀξία. »

Ἐν τούτοις νομίζομεν δίκαιον νὰ ἐπαινέσωμεν ἀμφοτέρους τοὺς ποιητὰς καὶ νὰ ἐμφυχώσωμεν αὐτοὺς εἰς τὸ στάδιον τῆς ποιήσεως, πρὸς ἣν ἔχουσιν ὁμολογουμένως οὐκ ὀλίγην εὐφροσύνην καὶ δεξιότητα. Πεποί-
θαμεν δὲ, ὅτι δι' ἐκτενεστέρας προσοχῆς καὶ μελέτης θέλουσιν ἀναπτύξῃ καὶ ρυθμίσῃ τὴν εὐτυχῶς ἐνσπάρεισαν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς φύσεως ποιητικὴν δύναμιν, καὶ διὰ τῆς παραγωγῆς τελειότερων τοῦ πνεύματος αὐτῶν προϊόντων οὐχὶ μόνον θέλουσιν ἀξιοθῇ τοῦ βραβεῖου, τὸ ὁποῖον ὁ φιλογενὴς ἀθλοθέτης ὥρισεν εἰς τὸν ἐν τῷ ποιητικῷ τούτῳ ἀγῶνι ἀναδεικνυόμενον νικητὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θέλουσι στέψῃ μὲ τὴν ἱεράν δάφνην τοῦ Πανασσοῦ, ἥτις πολλοὺς αἰῶνας ἀπομαρυνθεῖσα ὑπὸ τῶν δριμύτερον ἐξ ἀνατολῶν προσπνευσάντων χειμερίων ἀνέμων, ἤρ-
χισεν ἤδη πάλιν νὰ ἀναθάλλῃ εἰς τὰς ζωοποιεῖς τῆς ἐλευθερίας ἀκτίνες καὶ ὑπὸ τὴν πατρικὴν Κυβέρνησιν τοῦ φιλομούσου καὶ φιλαγάθου ἡμῶν Ἀνακτος. »

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου τὸ ἀκροατήριον ἀντήχησεν ὑπὸ ζωηρῶν χειροκροτήσεων, δι' ὧν τὸ πεφωτισμένον ἐκεῖνο κοινὸν ἅμα μὲν ἐπεδοκίμαζε τὸν ἀγορεύσαντα, ἅμα δὲ ἐξέφραζε τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν ἀγωνοθέτην, τοῦ ὁποῖου ἡ εὐτυχὴς ἰδέα ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τοσοῦτον σπουδαῖα μελετήματα, ὑφ' ὧν χειραγωγούμενοι οἱ νέοι ἡμῶν ποιηταὶ θέλουσι βεβαίως ἀναδειχθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἐτι μᾶλλον ἀξιοὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους.

Ἐπειδὴ τὸ βραβεῖον δὲν ἐδόθη ἐφέτος, τὰ χρήματα, κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀθλοθέτου, ἐν τούτῃ περιπτώσει, θέλουσι χρησιμεύσει εἰς ἀγορὰν βιβλίων χρησίμων εἰς τὸ φιλογενικὸν τῆς φιλοσοφικῆς τοῦ Πανεπιστημίου σχολῆς τμήμα.

Ο ΑΠΤΕΡΥΓΟΣ.

Ὅταν λέγῃ τις πτηνὸν ἐννοεῖ τὸ δίπουν ἐκεῖνο ζῶον τὸ ὁποῖον, εἴτε νηχόμενον εἰς τοὺς ἀέρας, εἴτε διαιτώμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἔχει πτέρυγας, ἔστω καὶ ἄνευ πτερῶν· ἀλλὰ πτηνὸν, στερούμενον ἐξ ὁλοκλήρου πτερύγων εἶναι, ὁμολογητέον, ἐκ τῶν περιεργότερων κτισμάτων τῆς φύσεως.

Τοιοῦτον εὐρίσκεται ἐν τῇ Νέᾳ Ζελανδίᾳ, κατὰ τὴν Ὠκεανίαν, κιουί-κιουί ὀνομαζόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ἔχον μέγεθος μὲν μικρᾶς ἰνδικῆς μελιαγρίδος (γάλλου) πτερά δὲ ξανθόμαυρα καὶ τραχεῖα, καὶ ῥάμφος ἐπίμηκες καὶ εὐθύ, δι' οὗ σκάπτων τὴν γῆν τρέφεται διὰ τῶν σκωλήκων τῶν λεπιδωπτέρων καὶ κο-

Ἀπτερυγος.

λεοπτέρων. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ εἶναι μικροί, ἐπικαλυπτόμενοι ὑπὸ μεμβράνης εἰς ἄλλον ἐλαστικῆς, καὶ ἡ κεφαλὴ σμικροτάτη συγκρινομένη πρὸς τὸ λοιπὸν τοῦ σώματος· περὶ δὲ τοὺς μυκτῆρας ἔχει μακρὰς τρίχας τραχείας ὡς τὰς τοῦ μύστακος τῆς γαλῆς. Οἱ πόδες τοῦ εἶναι βραχεῖς, εὐπαρκοὶ, καὶ μεγάλοι, ὁμοιάζοντες πολὺ τοῖς τῶν ὀρνίθων τῆς ἀλεκτοροειδοῦς τάξεως· δὲν ἔχει